

Temporomandibuláris ízületi diszfunkció előfordulása epilepsziás betegek körében

Vass Andrea Fanni DMD,¹ Károlyházy Katalin DMD, PhD,² Csillik Anita MD, PhD,³
Schmidt Péter DMD,² Márton Krisztina DMD, PhD¹

¹ Semmelweis Egyetem Propedeutikai Tanszék

² Semmelweis Egyetem Fogpótlástani Klinika

³ Semmelweis Egyetem Neurológiai Klinika

Bevezetés

Az epilepsziás rohamok hatással lehetnek a rágóapparátusra azáltal, hogy fokozott terhelést közvetíthetnek a maradék fogazatra és a rágóízületre, mely temporomandibuláris ízületi diszfunkció (TMD) kialakulásához vezethet.

Célkitűzés

Klinikai vizsgálatunk célja felmérni és összehasonlítani a TMD prevalenciáját epilepsziás betegek és nem epilepsziás kontroll személyek esetén.

Anyag és módszer

A vizsgálatban 107 epilepsziával diagnosztizált beteg és 100 egészséges kontroll személy vett részt. Az epilepsziás betegeket sztomatológiai elláthatóságuk szerint három alcsoportba soroltuk: enyhe (E1), közepes (E2), súlyos (E3). A vizsgálat során általános-, fogászati és TMI anamnézis került felvételre. Ezt követően a fizikális vizsgálat során regisztráltuk a maximális szájnyitás, laterotruzió, esetleges deviáció vagy deflexió mértékét, valamint krepitáció vagy kattogás meglétét, a temporomandibuláris betegségek diagnosztikai kritériumait (Diagnostic criteria for temporomandibular diseases, DC/TMD) követve. Továbbá megmértük a rágóizmok nyomásérzékenységét (pressure pain threshold, PPT) az arc mindkét oldalán 3-3 mérőponton algométer segítségével.

Eredmények

A TMD prevalenciája nem mutatott szignifikáns különbséget az epilepsziás (33%) és kontroll (30%) csoport között, ugyanakkor a panaszok száma szignifikánsan magasabb volt az epilepsziás csoportban (kontroll: 3%, epilepsziás: 16% esetén fordult elő 3 vagy több tünet; $P < .001$). Az ízületi kattogás szignifikánsan gyakoribb volt a teljes epilepsziás csoportban ($P = .012$) és külön az E2 alcsoportban is ($P = .004$) a kontrollhoz viszonyítva. A krepitáció, az ízületi fájdalom és a szájnyitási korlátozottság nem volt szignifikánsan gyakoribb az epilepsziás csoportban. A maximális szájnyitás és laterotruzió mértéke nem mutatott szignifikáns különbséget a két csoport között. Deflexió szignifikánsan gyakrabban fordult elő az epilepsziás alcsoportokban (E1, E2; $P < .001$), valamint mértéke is szignifikánsan magasabb volt mindegyik

epilepsziás alcsoportban ($P < .001$) a kontroll csoporthoz viszonyítva. A nyomási fájdalomküszöb értékek tekintetében szignifikáns különbség mutatkozott az E3 csoportban a bal musculus masseter M1 ($P = .046$) és M2 ($P = .028$) mérőpontjain a kontroll csoporthoz képest.

Következtetések

A TMD-re jellemző valamennyi tünet gyakran előfordult az epilepsziás betegeknél. A rohamok és az általuk okozott ízületi túlterhelés miatt a TMI gyakoribb vagy súlyosabb érintettsége figyelhető meg az epilepsziás betegek körében. Vizsgálatunk eredményei alátámasztják, hogy az epilepszia betegség rizikófaktora a TMD kialakulásának.